

апостолъ. По ангелова заповѣдъ, Петъръ станалъ, облѣкалъ се, обулъ се, преминалъ съ него прѣзъ всичкитѣ врати тъмнични, видѣлъ стоявшитѣ будни стражари и само тогава се убѣдилъ, че всичко това не е било видѣние, а дѣйствителностъ, когато ангелътъ го довелъ до вратитѣ на домътъ Марийнъ и станалъ невидимъ. Св. ап. Петъръ приемалъ участие въ апостолскій съборъ и се ползувалъ съ голѣмо уважение въ църквата. Него и ап. Иакова брата Господни, Иоанна Богослова, почитали като стълпове на църквата. Както апостолъ Павелъ билъ преимущественно апостолъ на язычницитѣ, така и на апостола Метра заедно съ Иоанна и Иакова било вѣдѣно благовѣстието мѣжду Иудеитѣ. Подиръ апостолскій съборъ св. Петръ билъ въ Антиохия и, по предание рѣкоположилъ първий епископъ на Антиохийската църква Еводия. Подиръ това той проповѣдвалъ въ областитѣ на Мала Азия (Понтъ Галатия, Капарокія, Асия) на Иудеитѣ и прозелититѣ, на които впоследствие написалъ своето послание. Това послание било написано изъ Вавилонъ, както мислятъ, египетскій.¹⁾ Изъ това заключаватъ, че св. апостолъ проповѣдвалъ и въ тази страна. Полагатъ, че нѣ-рано отъ своето отивание въ Египетъ апостолътъ проводилъ тукъ за проповѣдъ ученика си Марка, синътъ Марийнъ, и послѣ самъ отишелъ тамъ, проповѣдвалъ на живущитѣ тамъ Евреи, и рѣкоположилъ Марка за пръвъ епископъ на Александрийската църква. Несъмнѣнно св. ап. Петъръ проповѣдвалъ и въ Римъ; само не билъ тукъ както нѣкои мислятъ, епископъ.²⁾

Заедно съ него билъ въ Римъ и неговиятъ ученикъ Св. Марко, който по молбата на Римскитѣ християни, написалъ за тѣхъ Евангелие. Св. ап. Петъръ разгледалъ и одобрилъ Евангелието отъ Марка, и въ него се виждатъ несъмнѣнитѣ слѣди на участието Петрово, за което въ старо врѣме го наричали Петрово евангелие. Тѣй св. апостолъ, по своята скромность, замѣлчава за похвалата Спасителя, че той исповѣдалъ Христа, Синъ на Бога живаго; нъ съ по-голѣма отъ козкото въ други евангелисти, подробности говори за своето трикратно отрицание отъ Христа.

1) Стариятъ знаменитый Вавилонъ, който се нахождалъ на р. Ефратъ, въ това врѣме лѣжалъ вече въ развалини. Свъръмениятъ на Апостола Вавилонъ съ силна Римска крѣпость, стоялъ на това мѣсто, гдѣто въ настояще врѣме процвѣтава Каиръ, столица на египетскійтъ хедивъ.

2) Св. Иринеи (еписк. Лионскій, който живѣялъ въ II-й вѣкъ пише), че църквата Римска била основана отъ апостолитѣ, Петра и Павла, че тѣй поставили за управлението ѝ епископа Лина; приемникъ на Лина билъ Анаклетъ; а третий епископъ билъ Климентъ, който видѣлъ още св. апостоли. Първитѣ два по предание рѣкоположилъ св. ап. Павелъ, а Климентъ билъ рѣкоположенъ отъ св. ап. Петра.